

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f 5,00; voor de buitensteden f 6,00; franco door het geheele Rijk. Brieven, Gelden, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

DONDERDAG. 4 NOVEMBER.

Advertentien van Zes regels en daar beneden worden tegen f 1,00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 3 November.

Over het VIe hoofdstuk, betreffende het departement voor de Zaken der Hervormde Eeredienst, is rapport uitgebracht door de heeren Zijlker, Engelen, Gevers Dijnoot, Blaupot ten Cate en ten Bruggen Hugenholtz. Ter gelegenheid van die begroting is in de afdeelingen ter sprake gebracht de betrekking der Eerediensten tot het gouvernement. Dat onderwerp is vol van gewichtige beschouwingen, waarin wij ons niet zullen verdiepen; wij willen slechts een oogenblik stil staan bij een drietal bemerkingen in de sektiën omtrent deze aangelegenheid gemaakt.

I^o is op nieuw behandeld de vraag of men de departementen van Eeredienst al dan niet zal behouden. De meeningen daaromtrent in de Kamer zijn zeer verdeeld. Nogtans naar veler oordeel was de proefnemning om de departementen van Eeredienst aan een ander departement te verbinden, niet gunstig, en had zulks aanleiding gegeven tot ongelegenheden, belemmerend voor 's lands dienst. Zulks werd in het rapport met algemeene bevestiging gesteld, zonder dat het door een bewijs of een voorbeeld werd toegelicht. Wij kunnen er dus niet over oordeelen, of en in hoeverre die schadelijke werking van de verbinding der beide departementen van Eeredienst aan andere departementen met erdaad bestaat; ofschoon, wij bekennen het, de administratie van twee departementen door één minister uit den aard der zaak geschikt zou zijn om ongelegenheden te baren, als de administratie van de departementen van Eeredienst bij één bestuur ware. Wij meenen, dat zulks het doel van dit verslag is.

Wat ons betreft, wij hebben steeds het behoud der departementen van Eeredienst nuttig en raadzaam geacht. Onze meening omtrent deze gewichtige kwestie is door ons te dikwerf ontwikkeld, dan dat wij het noodig achten daaromtrent op nieuw in bewijsvoering te treden. De regering is blijkens het verslag, dat wij bespreken, uitgenoodigd om thans hare meening in deze kwestie te doen kennen; naardien de Kamer de genomen proef genoegzaam acht, om tot een definitief besluit te kunnen komen. Wat zal de regering doen? Hare gezindheid ten deze is tot dus verre uit niets gebleken. Wij hopen evenwel, dat de ondervinding van eenige jaren haar zal hebben in staat gesteld, om tot het behoud van de beide departementen van Eeredienst te besluiten. De afschaffing der besproken departementen laat zich spekulatief aanbevelen; maar wij gelooven dat men in de praktijk op groote bezwaren zou stuiten — bezwaren, die eene daaruit voortvloeiende onbeduidende bezuiniging niet zou goed maken. Wij zien verlangend uit naar het antwoord, dat het gouvernement op de in het rapport te berde gebrachte vraag geven zal.

II°. In twee afdeelingen is een denkbeeld geopperd, waarbij wij meenen de aandacht onzer lezers te moeten vestigen. Het eerste denkbeeld gaat blijkbaar uit van de veronderstelling, dat de departementen van Eeredienst moeten worden afgeschaft. Welnu, om daartoe te komen, vraagt men of het niet mogelijk zou zijn de benodigde sommen voor elk Kerkgenootschap, aan dat genootschap zelf uit te betalen, en de beschikking over die gelden aan de kerkelijke administratie over te laten. Naar onze overtuiging is dat niet alleen mogelijk, maar zou men daartoe moeten komen, als men werkelijk zou overgaan tot de vernietiging der departementen van Eeredienst. Want zoo het gouvernement niet tot dien maatregel besloot, dan zouden de departementen van Eeredienst worden afgeschaft, zonder eenig voordeel te geven aan den Staat en aan de Kerkgenootschappen; maar desniettemin alle ongelegenheden behouden en nog grootere moeilijkheden voortbrengen, dan nu uit de departementen van Eeredienst voortvloeijen. De financiële kwestie zou de gereede gelegenheid geven tot inmenging van de administratie in de aangelegenheden van al de Kerkgenootschappen, welke inmenging des te gevaarlijker zou zijn, omdat zij zou geschieden door een ondergeschikt beambte, die, niet verantwoordelijk voor de publieke opinie, geen politiek persoon zou zijn, en bekrompen en tot in het onge-

rijnde vasthoudend aan de voorgewende regten der administratie, een administratief despot zou zijn, ondergelijk en onbastaanbaar met de regten der Grondwet. En om de Kerkgenootschappen daarvoor te behoeden, zoo men de departementen van Eerediensten niet wil behouden, dan zal men moeten overgaan tot de verwezenlijking van het denkbeeld, in de sektiën aan de aandacht der regering aanbevolen.

III°. is door eenige leden twijfel aan den dag gelegd of bij de organisatie van het Hervormd Kerkgenootschap, van de zijde der regering wel in alle deelen gehandeld is in overeenstemming met het beginsel van eene algemeene losmaking der banden, die de Kerk aan den Staat plagten te verbinden. Die twijfel is daarop gegrond, dat de bekrachtiging van het algemeen reglement voor de Hervormde Kerk niet is gegeven, dan met eene reeks in dat besluit uitgedrukte voorwaarden en beperkingen, tegen sommige, waarvan eerst de Algemeene Synodale Kommissie en later de Algemeene Synode der Hervormde Kerk zelve in het openbaar eene soort van voorbehoud heeft doen gelden. De bedoelde leden opperden de vraag, of het niet wenschelijk ware geweest het nieuwe reglement of geheel goed te keuren, of daaraan de goetkeuring te onthouden, zoolang er bepalingen in voorkwamen, met het staatsbelang strijdig geacht.

Wij hebben op dit oogenblik de stukken niet voor ons liggen; maar in zoo ver wij op ons geheugen kunnen afgaan, waren er onder de beperkingen der regering, die op ons een onaangename indruk hebben gemaakt, omdat zij de vrijheid van het Hervormde Kerkgenootschap aan die vrijheid is te kort gedaan, dan hopen wij dat de Kamer die regten zal doen gelden. Het antwoord, dat de regering geven zal op dit voorloopig verslag, en de openbare beraadslaging over hoofdstuk VI bieden daartoe de gewenschte gelegenheid aan, die de Kamer niet ongebruikt mag laten voorbijgaan, zonder aan haren pligt te kort te doen.

Wij ontvangen van eene zeer geachte hand het navolgend schrijven:

»Eindelijk heeft de heer Groen in den *Nederlander* van 30 Oktober het tweede gedeelte overgenomen van mijnen in n° 1676 geplaatsten brief, en zijne konkluzien gemaakt ten aanzien der logenstraffing, die wij ons veroorloofd hebben te geven aan zekere anekdote, die in het kamp van St. Omer zou hebben plaats gehad, en door den heer Bosscha verkeerdelijk in zijn boek is geplaatst. De heer Groen zegt dat wij onze bewering door geene argumenten staven; dat de verzekering van den heer Bosscha wel opweegt tegen die van eenen ongenoemde, en dat bijgevolg het aangevoerde feit waar is. Gij ziet, mijnheer de Redakteur, dat, terwijl wij niet argumenteeren, de heer Groen argumenteert als een hooggeleerde professor, als hij is. Doch is het feit nu door die argumentatie bewezen? Wij gelooven het niet. Wij schenken den heer Groen al zijnen smaad voor den ongenoemde. Wij gunnen hem al zijne achting en bewondering voor den heer Bosscha en zijn vertrouwen op diens geschriften; maar wij houden staande dat de anekdote desniettemin valsch is.

»Intusschen verwachtte hij niet, dat wij als argument zullen aanvoeren de in het oog springende ongerijmdheid der bewering, dat Z. M. Koning Karel X, met zijne overbekende, heillooze voorliefde voor de geestelijkheid, haar beschuldiger heeft kunnen zijn in zulk eene gewichtige aangelegenheid, bij eenen vreemden Prins niet alleen, maar die daarenboven nog tot eene andere belijdenis behoorde! Wij zullen noch dit, noch een aantal andere gelijksoortige argumenten bezigen; want waar een feit is, daar wordt alle argumentatie overbodig. Trouwen, wij verzekeren en herhalen, dat het aangevoerde feit valsch is. De heer Groen mag ons dan vrij komen voorbazelen dat de heer Bosscha een volkomen vertrouwen stelde in de bron, waaruit hij geput heeft; dat zijn zeer waardige landgenoot het feit slechts heeft verhaald, na het nemen van talrijke informatie en na rijp overleg. Voor ons is die bemerking overbodig; onze informatie zijn oneindig grondiger dan die van den heer Bosscha;

de bron waaruit wij geput hebben is *authentiek*, en, wij herhalen het, *het besproken feit is valsch*.

»Wij zijn niet in gelijke mate overtuigd dat de heer Groen zelf er aan gelooft; wij mogen het echter wel veronderstellen; maar wat bij ons in het diepst onzer overtuiging is ingeworteld, is dit, dat de heer Groen dat oude-vrouwen-praatje slechts aanneemt, opwarmt en hardnekkig verdedigt, uit ingevreten haat, ingekankerden afschuw en sluw berekende vervolgingszucht tegen de Katholijken, buiten en behalve nog zijn liefderijk pogen, om de andere helft der bevolking tegen hen en tegen hunne stoffelijke en geestelijke belangen op te hitsen. Gold bij hem een andere drijfveer, en was het hem alleen te doen om een historisch feit toe te lichten, dat door ons een verdichtsel werd genoemd, dan zoude hij zijne bewering beter weten te staven, en in plaats van professoraal te gaan beweerden dat het werk van den heer Bosscha meer geloof verdient dan een dagblad-artikel, zou hij zich naar dien vriend, naar dat onfeilbaar gezag hebben begeven, om hem het bewijs van dat feit te vragen, ten einde het in de kolommen van zijn dagblad op te nemen.

»Tot zoolang zal niemand, niet alleen hier, maar ook in den vreemde, veel waarde hechten aan zijne beweringen, noch aan zijne tegenspraken. Een ieder weet dat, wanneer men zich in zijne polemiek verschanst achter het gezag van eenen schrijver, alsdan dat gezag een weinig beter gevestigd behoort te zijn dan dat van den heer Bosscha, van wien wij reeds gezegd hebben dat zijn boek wemelt van onnaauwkeurigheden. De heer Groen moge vrij in een volgend Nummer van den *Nederlander* schrijven dat dit al wederom eene bewering is van eenen ongenoemde. Zij die hem kennen, en weten wat er zoo al in het land omgaat, en hun oordeel gebruiken, zullen de schouders ophalen en glimlagchen.

De *Times*, die tegenwoordig slechts vuur en vlam spuwt tegen al wat Katholiek of Ier is, deelt eenen brief mede, van eenen reiziger over den toestand van Ierland, welke veel waars bevat. De schrijver reisde door het graafschap Mayo en zegt dat een geheel distrikt, dat vroeger door vele kleine pachters werd bewoond, thans geheel in uitgestrekte weiden herschapen is. »Hoe zoo dat?» vraagt de Schrijver. »Wel, zeer eenvoudig,» is het antwoord. »De gansche bevolking van een distrikt van ettelijke mijlen, wordt eenvoudig op straat gezet, om te gaan waarheen zij wil, en te leven of te sterven zoo als zij kan. Natuurlijk zijn daaronder vele grijsaarts, die naauwelijks meer voort kunnen, vele zieken, vele kleine kinderen enz. — zij moeten allen voort. Het schijnt den landheeren volstrekt onverschillig te zijn wat er van die menschen wordt. Ik vroeg waar de lieden gebleven waren, die voor eenige maanden een dier distrikten bewoonden, hetwelk toenmaats sterk bevolkt was, en waar ik thans nog slechts schapen zag. Een agent zeide mij: Sommigen, die nog eenig vermoogen hadden, waren naar Amerika; velen in de armen-gestichten; ettelijken in de schamele wijken der groote steden van Engeland, Schotland en Ierland; doch de meesten, dacht hij, waren gestorven (van honger?). Voor eenige jaren waren menschen de voordeeligste opbrengst voor de landheeren; zij leefden van het slechtste voedsel en betaalden pachten, die in elk ander land als enorm zouden beschouwd worden. Toen echter de aard-appelen bleven mislukken, konde de landhuur niet meer regelmatig opgebracht worden, en de pachters hielden op het voordeeligst te zijn.»

Om te toonen dat hij niet overdrijft, noemt de Schrijver een man en paard. De *Earl* van Lucan h. v. heeft altesamen 20,000 bunders land, die vroeger dicht bevolkt waren in weiden herschapen. »Ik vroeg mij zelve af,» zegt de schrijver, »of er wel één Engelsch graafschap is, waarin een landheer, die de inwoners van een gansche distrikt verdreven had, veilig zou kunnen wonen? Ik geloof neen, en ik houd het er voor, dat de veiligheid der landheeren, welke zulke daden in Ierland verrigten, aan den invloed der Katholieke godsdienst en geestelijkheid te danken is.»

Nopens den hevigen tegenstand der Engelsche pers

tegen de verlangingen der Ieren om volkomen gelijkheid te verwezen. Door de wet, leest men in eenen langen brief van het parlementslid J. Bright aan den Freeman de volgende ziensnede:

„Het ware eene befoediging te veronderstellen dat zij iets meer of minder verlangen dan eene volkomen gelijkheid voor de wet voor de in Ierland bestaande belijdenissen, de Protestantische Episkopalen, de Presbyterianen en de Katholijken. Men gevoelt het zoo goed dat deze vordering billijk is, dat hare tegenstanders zelfs geene wederlegging beproeven; zij wenden liever voor dat geheel iets anders verlangd wordt, namelijk eene suprematie, even hatelijk als de hunne, en dan valt het hun gemakkelijk met hen klaar te komen..... Men zou zich eene soort van gelijkheid kunnen voorstellen, dat de protestantische Staatskerk blijft zoo als zij is, of ten minste Staatskerk bleef, en dat daar naast eene katholieke en eene presbyteriaansche Staatskerk werd opgericht, zoodat ook katholieke prelaten en episkopale geestelijken eenen zetel in het Hoogerhuis verkregen; doch mijns inziens is dit plan geheel onuitvoerbaar. (Dit plan werd in 1843 en 1845 door Lord J. Russell en Lord Grey aanbevolen.) De gelijkheid moet veel meer daarvan uitgaan, dat voortaan in Ierland (de beweging geldt Ierland alleen) volstrekt geene Staatskerk meer blijft bestaan. De Staatskerk in Ierland trekt jaarlijks f6,000,000; de Presbyterianen f480,000, en de Katholijken f312,000, zijnde de dotatie van Meynooth.”

De *Münchener Volksbot* somt eenige katholieke instellingen op, welke veleer door de Protestanten verfoeid, thans door hen worden nagevolgd. Zoo hebben zij in navolging der velerlei soorten van *barmhartige zusters* ter verpleging der zieken, hier en daar *diakonissen*. In navolging der katholieke missionarissen ziet men *protestantische reisprekikers*. In navolging der katholieke arbeiders-vereenigingen, die men thans van Keulen tot Weenen aantreft, is op den *Evangelischen Kerkdag* te Bremen besloten ook zoodanige protestantische vereenigingen te vormen. In navolging der katholieke godsdienstige *Kunst-Vereen*, beproeft men te Berlijn ook eene protestantische *Kunst-Verein* op te rigten. In navolging van het door het koncilie van Trente aan de Bisschoppen gegeven voorschrift om ook kleine *Seminariën* te stichten, wordt thans in Keurhessen een soortgelijk gesticht onder een anderen naam, maar op dienzelfden voet, opgericht. De *Volksbot* verwijst verder op de schreden, die in de laatste jaren van de protestantische zijde gedaan zijn ten aanzien van de *gemeende luttelijken*, de *kerkelijke begraafenis*, de *eekommunikatie*, juist op de vroeger bestreden gronden, welke steeds door de Katholijken daarvoor worden aangevoerd. Op den *Kerkendag* en *wijf en zijd*, heeft zich het verlangen geopenbaard naar het herstel der *oorbiecht*, naar een opperst kerkelijk gezag, naar een gemeenschappelijke eerdienst. Die teekenen des tijds moeten niet veronachtzaamd worden, ofschoon men daarin geene toenadering tot het Katholicismus moet zien; want het zijn juist zijne hevigste vijanden, die zich in dien geest uittalen. Misschien is het toch ook wel eene verre voorbereiding; doch dit is het geheim der aanbiddelijke Voorzienigheid.

Z. M. de Koning van Wurtemberg heeft den Nederlandschen kamerheer, baron van Zuylen van Nyevelt, het ridderkruis der Wurtembergse kroon geschonken.

Staat der Nederlandsche Bank op 31 Oktober: Omloopende Bankbiljetten f74,589,235; saldo's van rekeningen-Courant f24,350,810,191; Munt en Muntmaterieel f96,320,855,99.

Z. M. heeft den hoogleraar en direktor van 's Rijks herbarium te Leiden, C. L. Blume, vergund het aannemen en dragen der Guephren-orde.

Z. M. heeft benoemd tot majoor-kommandant van het batalion rustende schutterij in het 4de distrikt der provincie Zuidholland W. D. A. M. baron van Trienen, thans majoor-kommandant van het 3de halfbatalion rustende schutterij in het 3de distrikt der provincie; tot majoor-kommandant van het 3de halfbatalion rustende schutterij in het 3de distrikt der provincie Zuidholland C. Schiffer, vroeger kapitein bij de veldartillerie en bij de rustende schutterij in de provincie Noordbrabant; tot schoolopziener in het zesde school-distrikt der provincie Noordbrabant, den heer Dr. T. Verwey, rektor der Latijnsche school te Breda, ter vervanging van W. J. den Zeeuw, pastoor W. Oomen.

Z. M. heeft aan de heeren D. J. van Doorninck, H. J. Ankersmit, J. en H. Buitenwerf, te Deventer, vergund de stoombootdienst tusschen Rotterdam en Deventer, waartoe hun den 24 Oktober 1854 kommissie werd verleend, om te vangen onmiddellijk bij de heropening der scheepvaart na den aanstaanden winter, doch in elk geval voor den 23 April 1855.

De minister van Binnen. Zaken heeft voorloopig, als telegrafisten der derde klasse in dienst gesteld: Cornelis Brieva; Willem Bruck; Hermanus Bernardus Goudriaan; Teunis de Jager; Hentous Johannes van der Linde; Wilhelm Eduard Ringer; Cornelis Schraever; Willem Sloet tot Westerholt; Hendrick Smitt; Gerardus van der Teed.

Het groot rakompleet van 2e luitenanten bij het wapen der artillerie, bij het bijna volkomen gemis aan

geschikte chefs, om in die vakatures, naar men verneemt omstreeks 80, te voorzien, behalve het gering aantal kadetten bij de akademie voor dat wapen, heeft, bij het hoogbestuur, zoo als men verneemt, aanleiding gegeven, om weder even als vroeger *volontairs* voor den rang van officier te vormen, en daartoe bij de korpsen artillerie een wetenschappelijken cursus te openen.

De direktie der Friesche stoomboot-reederij berigt, dat de vaart der stoomboot *Willem II*, tusschen Amsterdam en de Lemmer op 6 dezer, tot nadere kennisgeving zal worden gesloten, en ook te gelijktijd de Binnen-stoomvaart der *Tjerk Hiddes de Vries*, zoomede de diligence-diensten van de Lemmer op Leeuwarden en Heereuvceen zullen worden gestaakt.

Men leest in de *Nieuwe Rotterdamsche Courant*:

„De direktie der Hollandsche spoorweg-maatschappij heeft zonderlinge wijzen, om zich te wreken. Men zal zich herinneren, dat wij de ongelukken, die op den Hollandschen spoorweg plaats grepen, naar waarheid hebben verhaald en er op hebben aangedrongen, dat de regering een onderzoek naar de oorzaak dier ongelukken zoude instellen. Toen de regering eene kommissie benoemde, ten einde dat onderzoek te doen en daarvan rapport uit te brengen, maakten wij op de ongerijmdheid opmerkzaam, dat de ingenieur van den spoorweg, lid dier kommissie was. Alhoewel al die opmerkingen, met gematigdheid voorgedragen, zoowel in het belang der spoorweg-maatschappij als van het publiek waren, schijnen zij niet aangenaam aan de direktie te zijn geweest. Zij meende, dat wij het algemeen belang aan het hare ondergeschikt moesten achten, omdat onze couranten langs den spoorweg mogen verkocht worden. Zij kon het niet begrijpen, dat de onafhankelijkheid van een eerlijk openbaar orgaan, voor geen prijs te koop is. Wij hebben ten minste gisteren de mededeeling van haar ontvangen, dat zij den verkoop onzer couranten langs den spoorweg niet meer zal gedoogen na 1 November aanstaande. Wij zullen ons over dat verbod troosten. Begrijpt echter de direktie der Hollandsche spoorweg-maatschappij niet, dat zij zich door zulke handelingen belagchelijk maakt, en daardoor meer schuld belijdt, dan het haar mogelijk oppervlakkig is toegeschenen?”

's GRAVENHAGE, 2 Nov. In de zitting der Prov. Staten van Zuid-Holland van heden, waar een even genoegzaam getal leden tegenwoordig was, is, op voorstel van den heer kommissaris des Konings, besloten de vergadering te doen openen met de volgende woorden: „Zij, men weet, dat de Staten bij gemis aan een geschikt lokaal, in *Diligentia* zijn bekomen, hetgeen echter minder voegzaam werd geoordeeld. In de volgende week hoopt men over het gewone lokaal, thans bezet door de Eerste Kamer, te kunnen beschikken.

— De Min. van Justitie heeft ter kennis van het publiek gebracht, dat bij de boekverkoopers van Weelden en Mingelen te 's Gravenhage, tegen den prijs van f1,20 is verkrijgbaar gesteld de ter Algemeene Landsdrukkerij in folio gedrukte *Geregtelijke Statistiek van het Koninkrijk der Nederlanden van den jare 1851*.

— Naar men verneemt zijn er bij de overwegingen, die gisteren in de afdeelingen van de Tweede Kamer hebben plaats gehad over het voorstel van den heer Wintgens, tot het houden eener enquête nopens den toestand der zeevisscherijen, verschillende aanmerkingen daartegen gemaakt zoo over het wenschelijke, als over het tijdige van dusdanig voorstel. Men verwacht niet, dat de meerderheid der Kamer zich met het gedane voorstel zal vereenigen. Immers de groote meerderheid der leden, die aan het onderzoek in de afdeelingen hebben deel genomen, moet zich niet ten gunste van hetzelfde verklaard hebben.

TILBURG, 1 Nov. Sedert eenige dagen is alhier wederom veel sprake van eene partikuliere onderneming, wegens de daarstelling van een kanaal van Tilburg op de 's Gravenmoersche Vaart, in der tijd door den heer Duivine op last van Z. M. Koning Willem II geprojecteerd en reeds aangevangen, doch ten gevolge van het overlijden van dien Vorst, in den steek gebleven. (H.)

STATEN-GENERAAL.

EERSTE KAMER.

Zitting van Dingsdag, 2 November.

In deze zitting zijn de volgende wets-ontwerpen met algemeene stemmen aangenomen.

1°. dat tot regeling der ontvangsten en uitgaven op het fonds voortspruitende uit koopprijzen van domeinen en tot amortisatie van schuld, beide over 1851.

2°. dat tot verhooging van het Vde hoofdstuk der Staatsbegrooting voor 1852 (bijdrage aan de Nederl. Rijn-Spoorweg-Maatschappij);

3°. dat betreffende de toestemming des Konings met gemeen overleg der Staten-Generaal, tot het huwelik van Prins Willem Frederik Hendrik der Nederlanden met H. H. de Prinses Amelia Maria da Gloria Augusta van Saksen-Weimar-Eisenach; en

4°. dat, verklarende het algemeen nut der verlenging van den spoorweg van Arnhem naar de Pruisische grenzen.

Nadat de Minister van Binnenlandsche Zaken eenige opmerkingen voorkomende in het verslag nopens het wets-ontwerp tot vaststelling der begrooting van uitgaven voor de Algemeene Landsdrukkerij over 1853 had toegelicht, is ook dit wets-ontwerp met algemeene stemmen aangenomen.

De respektive kommissien van rapporteurs hebben haar verslag uitgebracht omtrent de navolgende wetsvoorstellen, als: dat tot wijziging der bestaande tarieven van den in- en uitvoer op het eiland St. Martin (Ned. gedeelte), en dat tot regeling der ontvangsten en uitgaven wegens verstrekkingen tot 31 Dec. e. k.

Op voorstel van den heer Cost Jordens heeft de Vergadering besloten de beraadslagingen over die beide wets-ontwerpen te bepalen op morgen des voormiddags ten elf ure.

Vervolgens heeft de minister van Binnenl. Zaken toelichting verstrekt op het voor eenigen tijd ingekomen adres van den heer Buss, gewezen wethouder te Nieuwe Gastel (Noord-Brabant), die zich beklagde had uit den gemeenteraad van daar te zijn verwijderd door den burgemeester, uit hoofde der tusschen hen beiden bestaande bloedverwantschap. De minister heeft uit den geest van art. 51 der provinciale wet, in verband met art. 21 der gemeentewet, betoogd, dat de Koning geheel vrij is in het benoemen van zijnen kommissaris in de provincie, zoowel als van eenen burgemeester, en dat bij eene door deze benoeming ontstaande verboden zwagerschap, ten aanzien van den eersten het lid van Ged. Staten moet wijken, en ten aanzien van den burgemeester het lid van den Raad. Uit dien hoofde was de handeling van den burgemeester te Nieuw-Gastel allezins binnen de wettelijke grenzen.

De heer van Nispen heeft nog den minister beantwoord, hetgeen tevens een weder-antwoord van deze uitlokte. Deze zaak had daarop geen verder gevolg.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIS, 1 Nov. Het regeringsblad *la Patrie* bevat het volgende: „Den 4den dezer komt de Senaat samen ter behandeling der groote kwestie van het Keizerschap. De uitslag kan geenszins twijfelachtig meer zijn, na de huldigingskreten, waarmede de Prins op zijne reis in het zuiden des lands en bij zijne terugkomst in de hoofdstad is begroet, na de adressen waarin de gevestigde staatsligchamen en al de groote steden gelijk de geringste gemeenten des lands eensstemmig het onverwijld herstel van het Keizerschap hebben gevraagd. Het land is de staatsbegrooting en de regeringeloosheid met haren nasleep van verwoesting en ondergang moede, en vraagt thans dringend dat het plegtig en beslissend moge openbaren.

„Frankrijk wil het Keizerschap en gevolgelijk het erfelijk Keizerschap. Wij zijn niet ingewijd in de geheimen van 's Prinsen raadslagen, doch het komt ons voor, dat het voor een zoo gewigtigen maatregel het eenvoudigste en het veiligste is den weg te volgen, die vroeger in gelijke omstandigheden is ingeslagen. Het Senaatsbesluit van 1805 bepaalde namelijk, dat de keizerlijke waardigheid erfelijk zou zijn in de nakomelingschap van Napoleon Bonaparte; dat bij ontstentenis van regstreeksche erfgenamen, de Keizer bevoegd is te handelen tot zoon aan te nemen; en eindelijk dat bij ontstentenis van regstreeksche of van aangenomen erfgenamen, de keizerlijke waardigheid overerft in de zijlinie, dat is te zeggen onder des Keizers broeders.

„Een soortgelijk plan doet zich van zelf aan den geest voor, en zal zekerlijk in overweging genomen zijn door den Prins en de leden van het bureau des Senaats, die eergisteren op St. Cloud vergaderd waren.”

— Heden morgen, de feestdag van Allerheiligen, waren de kerken reeds vroegtijdig met de geloovigen opgevuld. Met groot genoegen ziet men dezen opmerkenwaardigen godsdienst. Na den middag begaven duizenden zich naar de kerkhoven om op de grafen der geliefde afgestorvenen te bidden en er inatferentien neder te leggen.

— Abd-el-Kader heeft heden een aanvang gemaakt met het afleggen van een groot aantal door hem voorgenomen bezoeken. Heden werd hij ontvangen door den minister van oorlog, waarna door Prins Jerome. Overal werd hij met de meeste voorkomendheid en minzaamheid begroet.

— Er bevinden zich reeds omstreeks 10 senatoren te Parijs, om de aanstaande zitting van 4 Nov. bij te wonen. Men verzekert, dat zij allen met den besten wil vervuld zijn, om alles goed te beuren, wat aan het hoofd van den Staat welgevaltig kan zijn.

— Donderdag nacht heeft eene vrouw, die aan verstandsverbijstering lijden, hare man letterlijk het hoofd afgehaakt. Zij bevindt zich in handen der justitie.

— Frankrijk telt thans 5 Kardinalen, 15 Aartsbisschoppen en 69 Bisschoppen. De oudste van hen is Mgr. de Sauhae Belcastel, Bisschop van Perpignan, geboren 13 Jan. 1765.

— Een gids, die op een ijsveld der *Jungfrau* eenige gemsen najaagde, is uitgegleden en vond den dood in een vreeschrekken afgrond.

— Te Malta heeft van den 19 tot den 22 Oktober een verschrikkelijke storm gewoed, waardoor 4 koop-

vaardijsschepen en 2 andere vaartuigen op de kust ver-
gaan zijn.

MADRID, 27 Okt. De baron Ward, door den her-
tog van Parma belast met het overhandigen aan de ko-
ningin van een brief, waarin hij, als infant van Spanje,
de wettigheid der tegenwoordige dynastie verklaart te
erkennen, is door H. M. ontvangen. De gezant gaf des
hertogs wensch te kennen dat de afgebroken betrekkin-
gen tusschen de hoven van Parma en van Madrid weder
moesten aangeknoopt worden, en verzekerde, dat de
handelwijze van den hertog opregt en welgemeend was,
al kwam deze verklaring ook wat laat.

H. M. antwoordde, dat de verklaring des hertogs haar
thans even aangenaam was als op eenig vroeger tijdstip.

— Er is spraak van de oprigting van een ministerie
van de overzeesche bezittingen. Door de gebeurtenissen
op Cuba ziet Spanje zich genoopt aan de versterking
en verbetering zijner zeemagt eene bijzondere aandacht
te wijden.

(Per Telegraaf) MADRID, 28 Okt. Het schijnt thans
zeker, dat de Cortes tegen het einde der maand Nov.
zullen bijeenkomen. Het is reeds inderdaad vastgesteld
lijk aan de Kamers eene indemniteits-bill zal worden voor-
gelegd voor alle daden van het ministerie en ook een
ontwerp van hervorming. Beide voorstellen zouden als
dringend worden verklaard. Men gelooft, dat ten gevolge
der hervormingen de Cortes zouden vervangen worden
door eenen raadgevend senaat, welks zittingen niet open-
baar zouden worden gemaakt. Ook gelooft men, dat de
drukersvrijheid ingekort zal worden.

Aan den hertog van Parma zijn de titel en de praero-
gativen van infant van Spanje verleend.

Men wil stellig weten, dat de Cortes den 2 Dec.
zullen vergaderen. De gouverneurs der provincien zijn
uitgenoodigd daartoe de noodige maatregelen te nemen.

De generaal Narvaez is belast zich naar Seville te be-
geven, om de bevalling der hertogin van Montpensier
bij te wonen. Dit schijnt aan te duiden, dat hij weder
in gunst komt. Men zegt, dat er sprake is hem tot
kommandant der hellebardiers te benoemen, in plaats
van den overleden hertog de Baylen.

ENGELAND.

LONDEN, 1 Nov. De *Daily News* berigt, dat de
hertogin van Orleans met hare beide kinderen voor
eenigen tijd haar verblijf zal vestigen op het kasteel
Kithy, niet ver van Plymouth.

— Dezen namiddag is aan het bureau van buiten-
landsche zaken een kabinetsraad gehouden, die door al

Aan die leden van het kabinet werden aangemerkt, is bij
cane tweede circulaire te kennen gegeven, dat de ver-
kiezing van den voorzitter van het Huis der Gemeente
op 4 November is bepaald, dat op den 11den het adres
zal worden voorgedragen, en dat de leden verzocht wor-
den den 9 of 10den aanwezig te zijn tot het afleggen
van den eed.

— Er bestaan te Londen twee genootschappen van
Fransche vluchtelingen. De eene heet de *vaderlijke re-
publiek* en telt 200 leden, allen vrienden van Louis
Blanc; de andere heet de *Republiek* en bestaat uit 70
leden, vrienden van Ledru-Rollin. Die twee clubs zijn
elkander zeer vijandig.

— De *Morning Advertiser* zegt te weten, dat eene
som van 100,000 £ bij het Parlement zal worden aan-
gevraagd voor de kosten der ter aarde bestelling van
het stoffelijk overschot des hertogs van Wellington.

— Den 28 Okt. jl. werd te Dublin de door de vereeni-
ging tot bevordering van godsdienstige gelijkheid belegde
vergadering gehouden. Zij werd bijgewoond door meer
dan 300 personen, waaronder vele Iersche parlements-
leden en een groot aantal katholieke geestelijken, hem-
pens en andere Protestanten. De katholieke kerkvoogden in
Ierland waren niet tegenwoordig, doch er werd een
brief voorgelezen van den aartsbisschop van Tuam,
waarin hij zich met de bedoeling der vergadering vereenigt.
Onderscheiden besluiten werden voorgesteld en
na eene doorgaans gematigde discussie aangenomen. De
gewichtigste zijn de volgende:

»De vergadering verklaart dat de regeling der kerke-
lijke aangelegenheden op den voet van volmaakte ge-
lijkheid onmisbaar is voor de vestiging van die vol-
ledige gelijkheid in het burgerlijke en godsdienstige,
welke alleen algemeene tevredenheid kon of behoort te
weeg te brengen.

»De vergadering verklaart dat het bestaan der tegen-
woordige Iersche staatskerk te gelijk eene herinnering
van veroverend geweld is en eene wettelijke berooving
van de Roomsche bevolking, welke, het volk veronge-
lijkende en honende, de burgermaatschappij wankel maakt
en de katholieke bevolking doet denken dat 's lands wet-
geving die de voortdoring van dat onrecht goedgekeurt,
den vrede en de welvaart des rijks niet bedoelt;

»Dat alle wetten, die de geestelijken van eenig kerk-
genootschap als zoodanig met straf bedreigen, of hen
in de vervulling hunner geestelijke bediening, de uit-

oefening van kerkelijke regten en rechtspraak belam-
men, of van de leden van eenig kerkgenootschap bijzon-
dere eeden of verklaringen vorderen, in strijd zijn met
de staatsinrigting van dit rijk, gelijk staan met eene
verklaring dat de daardoor getroffen wordende personen
in het oog der wet minder zijn dan huane mede-onder-
danen, en onverwijld ingetrokken en onvoorwaardelijk
opgeheven moeten worden;

»Dat godsdienstige gelijkheid onbestaanbaar is met
de uitsluiting van eenig onderdaan der kroon van open-
bare betrekkingen uit hoofde zijner godsdienstige over-
tuiging, en dat elke zoodanige uitsluiting teistond moet
worden afgeschaft.

Ook werd verklaard dat de Iersche parlementsleden
elk ministerie, hetwelk niet gezind was de verwezenlij-
king der godsdienstige gelijkheid in den geest der vere-
eeniging te bevorderen, behoorden te bestrijden.

Al de sprekers weerden het vermoeden af, dat de
vereniging onder de leus van godsdienstige gelijkheid
het overwigt der Katholieke Kerk zoude willen bewerken.
Een katholiek geestelijke van het aan lord Derby toe-
geschreven plan, om eene wet voor te dragen tegen de
betrekkings van geestelijken met de verkiezing van par-
lementsleden sprekende, verklaarde zich aan zoodanig eene
wet nimmer te zullen kunnen onderwerpen, daar het
de pligt van de natuurlijke leiders en raadslieden des
Ierschen volks was, aan de kiezers voor te houden
dat zij een groot en voor de behoudenis hunner zielen
gevaarlijk kwaad pleegden, zoo zij zich door vreesaan-
jaging of omkoopings lieten bewegen om tegen de in-
spraak van hun geweten te stemmen.

Vele sprekers betoogden dat alle vereeniging van Kerk
en Staat moest ophouden, dat elk kerkgenootschap zelf
door vrijwillige bijdragen zijner leden de middelen be-
hoorde te vinden om in zijne behoeften te voorzien;
dat niemand in billijkheid kon gedwongen worden, geld
bij te dragen voor het onderhoud eener kerk, die hij
verfoeide of althans voor eene dwalende kerk hield.

— Volgens tijdingen uit New-York tot 20 Okt. zou
de gezant der Ver. Staten bij het hof van Oostenrijk,
de heer T. M. Foot, den 30 Okt. naar de plaats zijner
bestemming vertrekken.

— De nieuwe Amerikaansche gezant te Mexiko bevond
zich te Havana, en zoude van daar een nauwkeurig
verslag van de laatste gebeurtenissen naar Washington
zenden. Dit is ook inderdaad zeer noodig.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 2 November. De Ew. pastoors van dit De-
kenaat hebben zich tot de bevoegde overheid gewend
om de godsdienst in de herbergen voor ingezetenen niet mogt
getapt worden, en dat 's avonds het uur van sluiting
zoude in acht genomen worden; 2e dat het publiek
dansen niet zoo dikwijls veroorloofd en er voor eene
tijds sluiting gewaakt werd; 3e dat het appel der
landweer niet des Zondags morgens, maar des middags
zou gehouden worden; 4e dat de rustverstorende open-
bare arbeid des Zondags verboden zou worden; 5e dat
aan de arbeiders op de fabrieken en aan de spoorweg-
beambten tijd en gelegenheid werd gegeven om de gods-
dienst bij te wonen. De regering heeft aan dit verzoek
volkomen regt laten wedervaren, en onder anderen ge-
laast dat gedurende de Hoog-Mis en de Evangelische
godsdienst geen drank vercocht en des Zondags middags
eerst na 4 ure gedaanst mogt worden. Aan de landweer zou
gelegenheid gegeven worden om eerst de vroegdienst bij
te wonen enz.

— Z. M. de Koning van Zweden is kort na zijne
terugkomst in Stockholm door eene vrij ernstige onge-
steldheid aangetast, ten gevolge van eene op de reis
van Christiania gevatte koude.

— Naar luid van berigten uit Stockholm, dd. 26
Oktober, had de Koning nog sterke aanvallen van koorts
gehad, doch dien dag was de koorts weggebleven en
had Z. M. goed gerust. Voor den duur zijner ziekte
had hij eene Zweeds-Noorweegsche regerings-kommissie
ingesteld.

BERLIJN, 1 Nov. De katholieke arbeiders-vereeniging
heeft den 24 Okt. haar stichtingsfeest gevierd met eene
plechtige H. Mis, en op dien dag het voor haar gehuurde
lokaal betrokken.

— Men schrijft uit Posen dat de bevolking dier stad
ten gevolge der *cholera*, met 3000 zielen vermindert
is. Thans is die stad van de ziekte bevrijd, doch zij
woedt nog hevig in de omstreken.

— Men schrijft uit Breslau dat de redactie der
Neuen Oder-Zeitung, wegens hare beoordeeling der
regeringsmaatregelen tegen de *cholera*, tot 50 th. boete
of 1 maand gevangenisstraf is veroordeeld. Daarentegen
is de Redactie van het *Katholisches Kirchenblatt*, wegens
hare polemiek over den brief van den superintendent
Hahn aangeklaagd, vrijgesproken.

— Uit Breslau wordt gemeld, dat er onder de stu-
denten der universiteit eene petitie aan den Koning cir-
kuleert, inhoudende verzoek, om Jezuïeten te beroepen
tot leeraren in de theologie. Dit verzoek wordt o. a.

gemotiveerd door het veel beaproken ministerieel rescript,
waarbij den Pruisischen theologanten het bezoeken van het
Jezuïeten-Collegie te Rome verboden wordt. (?)

WEENEN, 30 Okt. De *Independance Belge* laat zich
van een Parijschen korrespondent schrijven, dat het
Oostenrijksche kabinet met Toskane eene overeenkomst
heeft gesloten betrekkelijk een altoosdurend regt van
bezetting der stad Livorno. Wij zijn in staat gesteld
zegt de O. C. ten stelligste te kunnen verzekeren, dat
dit berigt van allen grond ontbloomt is.

— De konferentien der Prelaten des Keizerrijks zul-
len den 1sten November aanvangen.

— Volgens de *Augsb. Allg. Zeit.* zal n. a. art. 12
der grondwet, hetwelk de staatsburgerlijke regten onaf-
hankelijk van de godsdienstige geloofsbelijdenis verklaart,
herzien worden, vooral met het oog op de in 1848 aan
de Israëlieten toegekende staatsburgerlijke gelijkheid met
andere gezindheden.

— Men wil weten, dat Rusland het protest van de
Porte tegen de onafhankelijk-verklaring van Montenegro,
van de hand gewezen en verklaard heeft, dat aangaande
deze zaak een met de zinswijze van Rusland strookende
overeenkomst tusschen de groote mogendheden van Eu-
ropa te verwachten is.

— De nieuwe tol-konferentien zullen op dezelfde pleg-
tische wijze worden geopend, als die welke in den aanvang
dezes jaars gehouden worden.

— Volgens berigten alhier uit Brussel ontvangen,
zou de Belgische regering de bemiddeling van Oosten-
rijk en Rusland hebben ingeroepen tot beslissing der
geschillen met Frankrijk.

— Men schrijft uit Triest dat een Engelsch kotrier,
die aldaar een paar uren te laat aankwam, om met de
gewone stoomboot zijn togt te vervolgen, een stoom-
boot van *Lloyd* huurde voor 8000 fl., om naar Patras
te reizen. Deze is de derde koerier, die dezer dagen
in Triest is aangekomen.

ITALIE.

Z. H. heeft den admiraal Brignoli tot President en
den heer Ferrari tot vice-president van den raad, van
financien benoemd. Drie klerken van den raad, alsmede
prins Orsini en de advokaat Stolz, waren tot raadsle-
den bevorderd.

De heer Lupi, van het geslacht der Prinsen van So-
ragno, auditeur-generaal van de Apostolische Kamer,
is te Rome den 16 Okt. overleden.

De zamenstelling van een ministerie Cavour is nog
niet gelukt; niemand wilde de voorwaarden aannemen
die de graaf voor de vorming van het kabinet stelde.
Koning Victor Emmanuel heeft verschillende Senateurs
en Afgevaardigden geraadpleegd en ook den generaal
La Marmora ontboden, doch te vergeefs. Graaf Cavour
is naar zijn landgoed vertrokken en Graaf Cesar Balbo
werd nu met de zamenstelling van het kabinet belast,
doch eenige personen, die door hem werden aange-
zocht, o. a. de gen. La Marmora en de gen. Dabor-
mida, hebben al aanstonds geweigerd.

— Op Sicilië zijn tot hoofden der gendarmerie aan-
gesteld gewezen struikrovers, onverschrokken kerels,
die zich onderworpen hebben. Sicilië is nooit zoo veilig
gewees als thans, sedert de eerlijke lieden door de dier-
ven worden bewaakt.

BELGIE.

BRUSSEL, 2 Nov. Te Antwerpen zal door zamen-
werking van het gouvernement en het gemeentebestuur
eene inrigting voor hooger handels-onderwijs gevestigd
worden.

— Dezer dagen heeft Mgr. de Bisschop van Brugge
een verzoek afgewezen van den gemeenteraad van Lan-
ren, om eenen geestelijke met het geven van het god-
dienstig onderrigt aan de stadschool van middelbaar
onderwijs of althans met het toezigt daarover, te willen
belasten. De redenen der weigering, zooals die in eenen
brief des Bisschops worden uiteen gezet, zijn: 1°. dat
de wet van 1 Junij 1850 op het middelbaar onderwijs
klaarblijkelijk de stedelijke en gemeentelijke scholen,
voor zooveel de medewerking der geestelijkheid betreft,
op eene lijn met de staatscholen heeft willen plaatsen;
2°. dat die wet het stedelijk bestuur verplicht, alleen
om eenen godsdienstonderwijzer aanzoek te doen, ter-
wijl de invloed der godsdienst op de opvoeding der
jeugd zich niet tot het onderrigt in den katechismus en
het inprenten van eenige leerstellingen moet beperken,
maar de geheele opvoeding van het godsdienstig be-
stuur doordringen en beziel behoort zijn. De Bisschop
besluit zijn schrijven met den wensch, dat de gemeen-
te voor het godsdienstig bevelen eene wetgeving een eind moge maken aan den tegenwoordi-
gen jammerlijken staat van zaken en aan botsingen tus-
sen de kerkelijke en de burgerlijke overheid, die in een
geheel katholiek land nimmer hadden behooren voort te
komen.

— Men schrijft uit Antwerpen dat de vermaarde *Driesken Nypers*, naar Holland onthouden om zijne wonderkuren te verrigten, per stoomboot *Amicilia* naar Rotterdam is vertrokken.

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.